

වෙස්සා

කාව්‍ය සංග්‍රහය

වෙස්සා

ජෛෂ්ඨ මහසිංහ

ජේසී

කාව්‍ය සංග්‍රහය

ජේසී ව්‍යාපෘතිය

- පෙස්
- පෙස් ව්‍යසිංහ
- 978-624-208-861-1

පිළිම

ගෙවූ දවසක් පාසා
නොතේරෙන කාලය හැර
සමාජය එකක් ගැටී ගැටී
විදුපු, දැකපු, නා නා විධ වූ
අත්දැකීම් කැට්ට
පෙළ ගසා
සහාදයට රස විඳින්නට
පුදු මම හරසරින්න

ගුරුවරුන් සදහා

පෙරවදන

ධරණීය මානව සංවර්ධන සංකල්ප රාමුව තුළ සංවර්ධනය සහ වෙනස්වීම්වලට ගැළපෙන දැනුම අවබෝධය සහ සරල බුද්ධිමය හැකියාවන්ගේ සිට විමර්ශනීය චින්තනය නිර්මාණාත්මක කුසලතා වලින් සමෝධානික වූ ඉහළ බුද්ධිමය හැකියාවන් මඳ කුසලතා පෙරදැරී වූ භාවමය බුද්ධිමය හැකියාවන්ගෙන් පරිපූරණ වූ සමබර පෞරුෂයක් සහිත අනාගත පරපුරක් බිහිකිරීමේ වගකීම අද වන විට ගුරුවරුන් වෙත පැවරී තිබේ ඒ සදහා සමබර පෞරුෂයකින් හෙබි ගුරුවරුන්ගේ පාසලට අවශ්‍යය වෙයි ඔහු තුළ මඳ ජීවන කුසලතා වැඩි දියුණුව පාසලේ පාදක ගුරු සංවර්ධන ව්‍යාපෘති හරහා සිදුකිරීම වඩාත් ඵලදායී වෙයි

දැනට වසර ගණනාවක සිට අප පාසලේ දියණියන් සහ ගුරුහවතුන් එක්ව ගුනඵ රචනා කරමින් රටේ පාසලේ පද්ධතිය තුළ සාහිත්‍ය ප්‍රබෝධයක් මෙන් ම අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක සංවර්ධනයක් ඇති කිරීමට මුල් වීම පාසලක් වශයෙන් අප ලබන ජයග්‍රහණයකි

මෙවර අප පාසලේ ආදි කතෘ කරදන අත්පදස්සි මාහිමිපානන් වහන්සේට උපහාර පිණිස අතීත යතිවර ලේඛක සම්ප්‍රදාය රට තුළ යළි ගොඩනගන්නට පිරිවෙන් ශිෂ්‍ය හික්ෂුන් වහන්සේලා ද ගුනඵකරණයට යොමුකරන "හෙරණ ගත්කරණී" ව්‍යාපෘතිය හඳුන්වා දෙන්නට විය

මෙම ශාස්ත්‍රීය සහ ශාසනික ව්‍යාපෘතිය යටතේ පාසලේ දැරුවන්ට ආදර්ශයක් දෙමින් තම සාහිත්‍ය නිර්මාණාත්මක හැකියාවන් ප්‍රදර්ශනය කරමින් මෙවන් කෘතියක් රචනා කරන්නට ඉදිරිපත් වීම ප්‍රශංසනීය කරුණකි ගත්කතුවරුන්ගේ වීම තම ගුරු දිවියට නව අගය එකතු කිරීමක් බව මගේ හැඟීමයි

විදුහල්පතිනිය

ශ්‍රී ලංකා සේනාධිර

මහාමයා බාලිකා විද්‍යාලය - මහනුවර

පසුවදන

රටක අනාගතය සඳහා මානව සම්පත සුදානම් කිරීමේ වගකීම පැවැරී ඇත්තේ ගුරුවරයාටය එහෙයින් ඔහු කායික මානසික සහ සමාජීය වශවෙන් යහපත් සෞඛ්‍ය තත්වයකින් පසු වීම වැදගත්ය ඔවුන් සමාජයේ පෙරගමන් කරුවන් නිසා ශිෂ්‍යයන් වෙත ස් වන ලෝකයේ දැනුමෙන් යාවත් කාලීන වීම ද දරුවන්ගේ පරමාදර්ශී වර්තයක් වීම ද අත්‍යවශ්‍ය වෙයි තමා වෙත පැවරෙන දරුවන්ගේ විභවතා හඳුනා ගනිමින් ඒවා ඔපවත් කිරීම ඔහුගේ සමාජ වගකීමයි

මෙම යථාර්ථ පසක් කොටගත් ගුරුවරයෙකු වශයෙන් මා පාසල පද්ධතියේ සාහිත්‍ය නිර්මාණකරණය සහජ කුසලතාවය කොට ගත් දරුවන් දහස් ගණනක් දේශීය සාහිත්‍ය කෙරේ අනාගත ගත්කතු අංකුර ලෙසින් රෝපණය කරන්නක් විය ඊට සමගාමීව විදුහල්පතිවරුන් ගුරුභවතුන් මෙන්ම අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ විවිධ වෘත්තිකයන්ට තම නිසග සාහිත්‍ය නිර්මාණ හැකියාවන් ප්‍රදර්ශනය කිරීමට ද වේදිකාවක් සකසාදීම ට ලැබීම භාග්‍යයකි මෙවර දෙස් විදෙස් පාසල් දරුවන් හා පිරිවෙන් ශිෂ්‍ය හික්ෂුන් වහන්සේලා සමග පොත් ලියන "හෙරණගත්කරණී" ව්‍යාපෘතිය යටතේ රචනා වන මෙම කෘතිය පාසල් පද්ධතියේ දරුවන්ට මෙන්ම ගුරුවරුන්ට ද ආදර්ශයකි ඔබගේ නිර්මාණ දිවිය සඵල වන්නට සුභ පැතුම්

හෙරණගත්කරණී නිර්මාතෘ
සෙනෙවිරත්න මහලේකම්

2025 02 08

ගැහැණිය

වැලිකැට තුළ ලෝකටය දැක

සිහිඳු මලින් දෙව්ලොව යන

හෝරාවක් අත්ලේ උණුසුමින්

සදාකාලිකත්වය විඳ

අඹ මිටක් සෙවි කිසාගෝතමිය

අවසානයට ඉතිරි විය.....

ජීවන චක්‍රය

කාලය සියලුම වෙනස් කරද්දී
සම්පතයෝ දුරස් වෙද්දී
නෑදෑ හිතවතුන් අත් වෙද්දී
මහගෙදරට යාම හීනයක් වෙද්දී
අදුරගෙන හිටපු හිතවත්තු
එකින් එකා මැරෙද්දී
සැහැල්ලුවෙන් ගෙවන්න හිටපු ජීවිත
පැටලිලා යද්දී....
මේ සියල්ල සාමාන්‍ය දෙයක් වී
චක්‍රය හරියටම තේරුම් ගනිද්දී
අපිට

දුරුවෙක් කතා කරයි

මට මාව අතරුණද?
 සමීපතයේ මාව අත අරයද?
 අම්මගේ උණුසුම ඔහ වෙද්දී
 මග අරී ගිය තැන
 තාත්තා එක්ක දොඩමළු
 වෙන්න ඔහ උනත්
 නැති වුණා තාත්තාට වෙලාවක්
 ටිවර්ට වැඩ වැඩි
 වෙලාවක් නැති වුණා
 මගේ දුක අහන්න
 මං වගේම මග හැරුණු
 යාළුවෝ එක්ක හිටියේ මං අමාරුවෙන්
 ඇති වගේ හිටියා මට
 වෙහෙසයි දැනටමත්
 යන්න බෑ තව දුරක්
 රු.300 ටිකටි එකට
 ලේසිම විදිහ තෝරගන්නා
 නෙළුම් කුළුණ

රට අනුරට

නුහුලන අපරාද
උහුලන්නෙ නැති විශ්වය
මහ පොළොව වෙනුවෙන්
නඩු අහන්න
සාධාරණ තීන්දුවකට
නව පුනරුදයේ මං සලකුණු
විවර උණ...
ඔන්න මෙන්න
රව අනුරට...

අම්මා

අය වන් නොදැන සිටි
ලෝකයට නොගැටිවිච
අභිංසක ගැහැනිය
අය වන් නොදැන සිටි
අයගේ වට පරාසය
දරුවන්ටම කැප වී
ජීවිතය කැප කරන
රැයක් දවාලක් නොදැක
අපුරුවට තැනෙන ඒ
අයගේ නිර්මාණය
වැසුණු දෙවොලකට වඩා
පසගයටම සුදුසු
කිව නොහැක වෙන අර්ථයක්
අද ම විය අම්මා...

පිං කත

හැර ගියත් තෙමසක් වී මාව
හොරු ගෙනිනිත් වගේ ජේනවා හැමදාම
උණුසුම දැනෙයි තනි වුණ හැම විටකම
තුරුලේ තිදන්න එන්නකෝ හිනෙන් හැමදාම

මග බලන් හිටියා මං එනකං මඟටම වී
ආදරේ දාලා ඉවිවේ දවසම කුස්සියට වී
නින්ද හැතිව දොඩමළු වුණා රූ හිනාවෙවී
මං තනි වුණා නුඹ හැති වූ දා අහකට වී

වරදක් කරේ හෑ හොරෙහින්වත් කෙනෙකුට
ණයක් නොවී ගියෙ නුඹ හරි උපාරුවට
දනක් බණක් ඕනේ හෑ නුඹට
දන් පිං කරේ නුඹට මං ආදරේට

බිරිදගෙන්

ඉහටත් උඩින් ගිය

මිනිස්කම එක්ක

හැඳෑම ලෙන්ගතුකමක්

මට වඩා මාව හැදුණුව

හරිම ආදරණීය නුඹ

පිනකට ලැබුණ හැටි

අදහන්න බෑ තාම

අඛිබැහිවීම දිනෙන් දින

දහමක්ම වුණා නුඹ මට

කර්මය වලදීම

නොරදන්න හේතු ඇති වීට
රෙදවීම ආදරයක් ද?
සතුට පෙනී පෙනී
උක් විඳීම පුරුද්දක්ද?
අත් හැරීම දැන දැනම
බැඳීමත් වහල් වීමක්ද?
නුඹට නුඹ පෙනී පෙනී
නුඹව නොදැකීම
කර්මය වල දීමක්ද?

පුංචි එකී

හීන දැක්කත් නුඹ
යන්න දොරකඩින් එහා
උඹේ කුඩුව හදන්නට
උඹේ සිහිනය දරා
උනුලන්න බෑ මට
දිගයක් ඕනමද උඹට
යවන්න ලෝහයි මට
අනේ කාලය නැවතියන්
දෝණි මා ළඟ තියාපන්
පුංචි එකීගේ සුරතල්
එක්ක බස් විඳින්නට
තව කාලයක් ඉන්න ඇරපන්

පලයන්

නික්මෙන් අහැකිද
කියපු පලයට
දුන්නේ ඇයි මට
මහ දේවල් උසට
ගන්නා මතකයි මට
හාර හාරා මට සිඬුවට
දෙවියන් පල්ලා බෑ හැරෙන්නට
ආදරේ බැරැරැම් බව
කියාදුන්නේ
හුඹු තක්කේටම

පෝලිම

ඉමක් නොපෙනෙන දුරක
 පාන්දර පෝලිමකට
 තෙල් බවුසරේ එතකොටත්
 නැව් ළඟ
 හොයල බලපු මගේ අපහසුකම්
 මනුස්සකම් ඇති ත්‍රිරෝද මාමා
 පන්ති පරතර නැති හමු වුන මිනිස්ස
 දන්සලෙන් ප්ලේන්ටිය, බිස්කට්
 පින් අයිති වෙන්න ඔවුන්ට...
 පෙර මඟ බලන් ඉන්න
 අහිංසක දරුවෝ දෙන්නා
 මැදියම් රාත්‍රිය තෙක්ම
 කාලකන්නි දවසක් ඇතුලේ
 හිරුත් සදුත් මා එක්ක
 තනි රැක්ක...
 දරා ගත නොහැකි කර්කෂ
 රළු රටාව
 පාලකයින්ට හෙන ගහන
 පොලිං සංස්කෘතිය...

ජීවිතය

සුදු වෙච්ච කෙස් එක්ක
රුළු වැට්ලා හම වැට්ච්ච
සුදු ඇඳුම් වැඩි වෙච්ච
පන්සලකට ළං වෙච්ච
වෙනින දැගලන නිව්ච්ච
සව් ශක්තිය තුළ බැබලිච්ච
පාපතරයෙන් හිරවෙච්ච
හෙව්ච්චත් සුදු ඇදගෙන
හුරුවෙච්ච
ගැලවියන් පුළුවං නං
කර්මයෙන් බොඳ වෙච්ච...

නික්මහක සටහන

මිනිස් කම් ඇති
සරල සුන්දර මිනිසුන් මැද
ගෙවූ සුන්දර කාලය
වසර ගණනක් බැඳී මතකය
හන්නාහ සිසිලස මැද
ආදරණීය ඔබ සැම
මතකයේ රැඳෙයි සදා..

අලුත් කාලයේ ටීවර්

කොණ්ඩ ගුලිය බෙල්ලට තද නොකලාට
ඉනට උඩින් ඔසරිය නො ඇන්දාට
හැට්ට කර කපා පිට වැඩිපුර පෙනුනාට
ඉගැන්නුවේ දරුවෝ ටික ගොඩ දාන්නට

දරුවෝ එක්ක සෙල්ලිය ගහල එස්බී දැමීමාට
ටික්ටොක් එකෙන් හිටියලු මං උපාරවට
ලොකු සර් ගෙන්නවා මාව ඔලිස් එකට
කන පිරෙන්න දන්නා මට හිතියට

යාව ජීව කාලයේ මං නොවුනාට
හිතට එකඟවම දෙනවා ශිල්පය මරුවට
දරුවෝ එක්ක ඉන්නට මට හැමදාම
තරුණ ජවය ලැබෙයිද මට හැමදාම

අනිත්‍ය

ඝනව තිබූ කලු කොන්ඩේ
අතරින් පතර සුදු වෙලා
අකුරු බොඳ වී පෙනී
උපැස් යුවලක් ගන්නම වුණා
පිරිනැණු පැහැපත් හමත්
අවර්ණව රුළු වෙලා
තරුණකම මතු වෙන්න
තදට තොල් සායම් උලාගත්තා
කර උසට තරුණ පුතූ
මගේ රුව ගත් තරුණ දියණිය
දැක දැකම මං පරිණත වුණා
අනිත්‍ය සිහි කරත් මං
නිවන නං හරි දුරයි හිතූණා...

සොදුරු හුදකලාව

නොනවතින නොසන්සුම

ගැට ගැසුණු ජීවිත

කලබලයි හැම තැනම

මනසට හරි ජීවිතය

වෙහෙසකර අත්දැකීම්

දවසින් දවස හොඳ පාඩම්

සැනසුම හොයන මඟ

හමු වුණේ

සොදුරු හුදකලාව....

ආස්සරය

කෙනෙකු කා බී ආස්සරය
කරනුයේ කවුද?
කාලය සමඟ යන ගමන
ආස්වාදය ලබන
අහු වෙන ඵ්වුං
ආස්සරය කරන ...
පරිස්සමට යැයි දැනෙන විට
විය යුතු දේ වී අවසානය
ලබන ඒ අත්දැකීම්
මට්ටුටක් නැත කිසි විටෙක
ඒ දේම සිදුවෙයි
ජීවිතය පුරාවට
ලබන ඒ ආස්සරය
හොඳ ඵ්වුන්ට ඒ අතර

දික් කසාදය

පෝරුවට නග්ගගෙන
 පොල් ගෙඩිය බිඳ
 වස් දොස් දුරු කර
 උපිරුවට මාව කැන්දන් ගොස්
 දන්නු හැම දේම ඉහටත් උඩින්
 ගත්තු හැම දේම ඊටත් එහා
 එක් නිමේෂයක් තුළ
 මුහුණු පොතේ කෙල්ල
 නුඹට ලොකු වුණේ මන්ද
 කුඩුවට නග්ගවා
 දොස් පරොස් බොරු වෝදනා දී
 දන් ඒ දික්කසාදය...
 පඩිය බැහැරලා යන්න යද්දී
 මුහුණ බැලුවා වරක් මා දෙස
 දුකයි උඹ ගැන
 කොතනින් නවතින්නද උඹ...